

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-166-01

Druk nr 97
Warszawa, 27 listopada 2001 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o finansowym wspieraniu inwestycji wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

USTAWA
z dnia..... r.
o finansowym wspieraniu inwestycji

Art.1.

Ustawa określa zasady i formy udzielania finansowego wsparcia przedsiębiorcom, dokonującym nowych inwestycji lub tworzącym nowe miejsca pracy związane z tą inwestycją.

Art. 2.

1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) ustawie o pomocy publicznej – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz.U. Nr 60, poz. 704 oraz z 2001 r. Nr 125, poz. 1363),
- 2) pomocy - należy przez to rozumieć pomoc publiczną dla przedsiębiorców, o której mowa w art. 4 pkt 1 ustawy o pomocy publicznej,
- 3) przedsiębiorcy - należy przez to rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu art. 2 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 86, poz. 958, Nr 94, poz. 1037 i Nr 114, poz. 1193 oraz z 2001 r. Nr 31, poz. 353, Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 100, poz. 1085 i Nr 102, poz. 1115),
- 4) wsparciu finansowym inwestycji – należy przez to rozumieć dotacje celowe określone w art. 76a ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041, Nr 119, poz. 1251 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 45, poz. 497, Nr 46, poz. 499, Nr 88, poz. 961, Nr 100, poz. 1082, Nr 102, poz. 1116 i Nr 125, poz. 1368), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 5) nowej inwestycji - należy przez to rozumieć inwestycje, o których mowa w art. 8 ust. 2 ustawy o pomocy publicznej,
- 6) wielkości pomocy publicznej - należy przez to rozumieć wielkość, o której mowa w art. 4 pkt 8 ustawy o pomocy publicznej,
- 7) infrastrukturze technicznej – należy przez to rozumieć urządzenia infrastruktury technicznej określone w art. 143 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543),
- 8) tworzeniu nowych miejsc pracy związanych z inwestycją – należy przez to rozumieć tworzenie miejsc pracy zgodnie z art. 8 ust. 3 ustawy o pomocy publicznej,

- 9) obszarach wsparcia - należy przez to rozumieć obszary, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4 oraz art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 12 maja 2000 r. o zasadach wspierania rozwoju regionalnego (Dz.U. Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041 i Nr 109, poz. 1158 oraz z 2001 r. Nr 45, poz. 497, Nr 100, poz. 1085 i Nr 111, poz. 1197),
 - 10) wartości nowej inwestycji – należy przez to rozumieć wartość kosztorysową inwestycji, obejmującą nakłady łączne na zakup środków trwałych i wartości niematerialnych,
 - 11) inwestycji dotyczącej innowacji technologicznej - należy przez to rozumieć inwestycję, która spełnia łącznie następujące warunki:
 - a) umożliwia wytwarzanie nowych lub znacząco ulepszonych i konkurencyjnych wyrobów i usług, w tym nowoczesnych metod dostarczania produktów,
 - b) prowadzi do powstania nowego lub znacząco ulepszanego produktu lub procesu, pojawiającego się po raz pierwszy w kraju i równocześnie takiego, który pojawił się na świecie nie wcześniej niż przed 5 laty, licząc od momentu wprowadzenia innowacji na rynku krajowym,
 - c) jest zgodna z kierunkami uznanymi za priorytetowe na podstawie obserwacji trendów rozwoju technologii,
 - 12) inwestycji wpływającej na poprawę stanu środowiska – należy przez to rozumieć inwestycję, która:
 - a) wprowadza proekologiczne technologie, w szczególności związane: ze zmniejszeniem wodochłonności produkcji, zwiększaniem udziału energii ze źródeł odnawialnych, z technologiami energooszczędnymi, technologiami materiałoszczędnymi, bezodpadowymi lub małoodpadowymi, lub
 - b) jest realizowana na nie użytkowanych terenach przemysłowych i obejmuje ich rekultywację,
 - 13) dniu przekazania wsparcia finansowego - należy przez to rozumieć dzień przysporzenia korzyści, w rozumieniu art. 4 pkt 2 ustawy o pomocy publicznej.
2. Wyrażone w EURO kwoty określone w ustawie są przeliczane według średniego kursu Narodowego Banku Polskiego, ogłoszonego w dniu poprzedzającym dzień udzielenia wsparcia finansowego.

Art. 3.

Przedsiębiorcy można udzielić wsparcia finansowego nowej inwestycji w przypadku, gdy:

- 1) wartość nowej inwestycji jest nie mniejsza niż równowartość kwoty 10 000 000 EURO, lub
- 2) wartość nowej inwestycji jest nie mniejsza niż równowartość kwoty 500 000 EURO, w przypadku gdy inwestycja dotyczy rozbudowy lub modernizacji istniejącego przedsiębiorstwa i wiąże się z utrzymaniem co najmniej 100 miejsc pracy lub 50 miejsc pracy w przypadku inwestycji w jednym z obszarów wsparcia, przez nie mniej niż 5 lat, lub
- 3) w wyniku nowej inwestycji zostało utworzonych co najmniej 20 nowych miejsc

- pracy na nie mniej niż 5 lat, lub
- 4) nowa inwestycja wprowadza innowację technologiczną, lub
 - 5) nowa inwestycja wpływa na poprawę stanu środowiska.

Art.4.

Przy obliczaniu wartości nowych inwestycji, o których mowa w art. 3, uwzględnia się koszty inwestycji zgodnie z następującymi warunkami:

- 1) koszty nabycia gruntów nie przekraczają 5% całkowitych kosztów inwestycji,
- 2) nakłady na budowę i budynki nie przekraczają 40% całkowitych kosztów inwestycji,
- 3) nakłady na wyposażenie nowych obiektów nie przekraczają 70% całkowitych kosztów inwestycji,
- 4) nakłady na wartości niematerialne i prawne nie przekraczają 25% sumy kosztów i nakładów, o których mowa w pkt 1-3.

Art. 5.

Wsparcie finansowe nowej inwestycji może być udzielone:

- 1) gminie - na tworzenie i poprawę infrastruktury technicznej związanej z inwestycją dla określonego przedsiębiorcy, na nieruchomości stanowiącej własność gminy,
- 2) przedsiębiorcy, który dokonał nowej inwestycji:
 - a) o wartości nie przekraczającej 50% maksymalnej wielkości pomocy publicznej przewidzianej dla obszarów, określonych na podstawie art. 13 ust.1 ustawy o pomocy publicznej,
 - b) na utworzenie nowych miejsc pracy, w wysokości nieprzekraczającej równowartości kwoty 3.500 EURO na jedno nowo utworzone miejsce pracy, pomnożonej przez liczbę utworzonych miejsc pracy, przy czym wielkość pomocy nie może przekroczyć dwuletnich kosztów pracy nowo zatrudnionych pracowników, na które składają się koszty płacy brutto pracowników powiększone o wszystkie obowiązkowe płatności związane z ich zatrudnieniem,
 - c) na szkolenia, o których mowa w art. 22 ust. 2 i 3 ustawy o pomocy publicznej, w wysokości określonej w art. 22 ust. 4 i 5 tej ustawy, przy czym maksymalna wysokość wsparcia na szkolenie dla jednego pracownika nie może przekroczyć równowartości kwoty 1.150 EURO.

Art. 6.

1. Wsparcie finansowe dla gminy, o którym mowa w art. 5 pkt 1, jest wliczane do ogólnej kwoty pomocy publicznej otrzymanej przez przedsiębiorcę.
2. Udzielone przedsiębiorcy kwoty wsparcia finansowego, o których mowa w art. 5, są sumowane, a ich łączna wartość, wraz z pomocą publiczną uzyskaną z innych

źródeł, nie może przekroczyć maksymalnej wielkości pomocy publicznej dla danego obszaru, określonej odrębnymi przepisami.

Art. 7.

1. Organem udzielającym wsparcia finansowego, o którym mowa w art. 5, jest minister właściwy do spraw gospodarki.
2. Wielkość środków budżetowych przeznaczonych na wsparcie finansowe, o którym mowa w art. 5, jest corocznie określana w ustawie budżetowej.

Art. 8.

1. Gmina ubiegająca się o udzielenie wsparcia finansowego, o którym mowa w art. 5 pkt 1, składa wniosek do ministra właściwego do spraw gospodarki. Wniosek zawiera w szczególności:
 - 1) nazwę i siedzibę gminy,
 - 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP),
 - 3) nazwę (firmę), siedzibę oraz adres i numer NIP przedsiębiorcy, na potrzeby którego gmina przygotowuje infrastrukturę techniczną pod nową inwestycję.
2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, gmina dołącza uwierzytelnioną kopię porozumienia, zawartego między gminą a przedsiębiorcą, określającego plany inwestycyjne przedsiębiorcy oraz zobowiązania gminy w zakresie przygotowania infrastruktury technicznej pod nową inwestycję.
3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając, że wykazane w nim zostaną w szczególności: zakres działań i kosztorys dotyczący przygotowania infrastruktury technicznej pod nową inwestycję, harmonogram planowanych działań, wnioskowane wsparcie finansowe.

Art. 9.

1. Przedsiębiorca ubiegający się o udzielenie wsparcia finansowego nowej inwestycji składa wniosek do ministra właściwego do spraw gospodarki. Wniosek zawiera w szczególności:
 - 1) nazwę (firmę), siedzibę oraz adres przedsiębiorcy,
 - 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP),
 - 3) nazwę sektora, w którym przedsiębiorca prowadzi działalność, według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD),
 - 4) zwięzły opis projektu inwestycyjnego.
2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca dołącza:
 - 1) odpis z rejestru przedsiębiorców albo, jeżeli wnioskodawcą jest przedsiębiorcą zagraniczny - odpowiedni dokument wydany przez właściwe władze zagraniczne,

- 2) sprawozdania finansowe z trzech ostatnich okresów rozliczeniowych,
 - 3) zaświadczenia z właściwego urzędu skarbowego i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o niezaleganiu przedsiębiorcy z wpłatami odpowiednich należności w ciągu ostatnich trzech lat,
 - 4) kopię dokumentu potwierdzającego prawo własności albo inny tytuł prawny przedsiębiorcy do gruntu, na którym jest zlokalizowana inwestycja.
3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust.1, uwzględniając, że wykazane w nim zostaną w szczególności: lokalizacja inwestycji, wielkość inwestycji, docelowa liczba zatrudnionych pracowników i ich kwalifikacje, harmonogram realizacji inwestycji oraz planowana efektywność ekonomiczna nowej inwestycji w zakresie rzeczowym i finansowym.

Art.10.

1. Wnioski o udzielenie wsparcia finansowego nowej inwestycji składa się do ministra właściwego do spraw gospodarki w terminie od dnia 1 marca do dnia 31 marca oraz w terminie od dnia 1 października do dnia 31 października danego roku kalendarzowego. Kolejność złożenia wniosku nie ma wpływu na udzielenie wnioskowanego wsparcia finansowego.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb składania wniosków o udzielenie wsparcia finansowego nowej inwestycji oraz terminy ich rozpatrywania, mając na względzie zapewnienie sprawnego przyznawania wsparcia finansowego.

Art. 11.

1. Podstawą udzielenia wsparcia finansowego jest umowa zawarta przez ministra właściwego do spraw gospodarki z przedsiębiorcą.
2. W przypadku określonym w art. 5 pkt 1 stroną umowy, o której mowa w ust.1, jest również gmina.
3. Umowa, o której mowa w ust.1, określa zobowiązania przedsiębiorcy lub gminy, w tym w szczególności: lokalizację, wielkość inwestycji, harmonogram projektu inwestycyjnego, liczbę zatrudnionych pracowników i szkolenia. Umowa określa także wielkość i przeznaczenie wsparcia finansowego oraz zasady rozliczania wsparcia i przyczyny ewentualnego zwrotu przekazanego wsparcia.

Art. 12.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki, przed zawarciem umowy, o której mowa w art. 11 ust. 1, zasięga opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w sprawie udzielenia wsparcia finansowego, jeżeli obowiązek wydania takiej opinii wynika z przepisów ustawy o pomocy publicznej.

2. Przy ministrze właściwym do spraw gospodarki tworzy się Zespół do Spraw Udzielania Wsparcia Finansowego Przedsiębiorcom, zwany dalej „Zespołem”.
3. W skład Zespołu wchodzi przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki jako przewodniczący Zespołu oraz wyznaczeni przedstawiciele właściwych ministrów.
4. Do zadań Zespołu należy przygotowywanie, w drodze uchwały, i przedstawianie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki opinii w sprawie wniosków o udzielenie wsparcia finansowego nowej inwestycji, w szczególności z uwzględnieniem kryteriów określonych na podstawie art. 13 ust. 2.
5. Zespół informuje przedsiębiorcę lub gminę o przyczynach nieuwzględnienia ich wniosku o udzielenie finansowego wsparcia nowej inwestycji. Przedsiębiorca lub gmina mogą zwrócić się w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego stanowiska o ponowne rozpatrzenie wniosku.
6. Do postępowania, o którym mowa w ust. 5, nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.
7. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze zarządzenia:
 - 1) regulamin Zespołu, określający jego organizację, sposób i tryb działania,
 - 2) sposób obsługi organizacyjno-technicznej Zespołu.

Art. 13.

1. Ogólne kryteria udzielania wsparcia finansowego obejmują w szczególności lokalizację nowej inwestycji, wielkość inwestycji oraz wielkość zatrudnienia.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe kryteria i tryb udzielania wsparcia, uwzględniając, że wagi kryteriów, o których mowa w ust.1, będą ustalane odrębnie dla każdego rodzaju inwestycji i będą obejmować w szczególności następujące elementy: przewidywaną efektywność ekonomiczną, wpływ na środowisko, wpływ na aktywizację gospodarczą regionu, nowoczesność rozwiązań ocenianych poziomem technologii wytwarzanych wyrobów i usług, a także uwzględniając kierunki, o których mowa w art. 2 pkt 11 lit. c).
3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i terminy przekazywania wsparcia finansowego, uwzględniając potrzebę wykonania przez przedsiębiorcę umowy, o której mowa w art. 11 ust. 1.

Art. 14.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki dokonuje oceny realizacji zobowiązań, będących podstawą udzielenia wsparcia finansowego nowej inwestycji.
2. W przypadku nie wywiązania się przedsiębiorcy lub gminy z zobowiązań inwestycyjnych zawartych w umowie, określonej w art. 11, dokonuje się zwrotu przekazanego wsparcia finansowego, zgodnie z art. 33 ustawy o pomocy publicznej oraz art. 93 ustawy, o której mowa w art. 2 pkt 4. Odsetki od kwoty pomocy są

naliczane od dnia przekazania wsparcia finansowego, zgodnie z przepisami o finansach publicznych.

Art. 15.

W ustawie z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041, Nr 119, poz. 1251 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 45, poz. 497, Nr 46, poz. 499, Nr 88, poz. 961, Nr 100, poz. 1082, Nr 102, poz. 1116 i Nr 125, poz. 1368) po art. 76 dodaje się art. 76a w brzmieniu:

„Art. 76a. Dotacja celowa może być udzielona przedsiębiorcy, który dokonał nowej inwestycji lub utworzył nowe miejsca pracy w związku z nową inwestycją, na zasadach określonych w przepisach o finansowym wspieraniu inwestycji.”

Art. 16.

W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz.U. z 2001 r. Nr 6, poz. 56, Nr 42, poz. 475, Nr 89, poz. 973, Nr 100, poz. 1080, Nr 122, poz. 1323 i 1325 i Nr 128, poz. 1405) w art. 37h dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przedsiębiorca może otrzymać wsparcie finansowe na utworzenie lub utrzymanie miejsc pracy, powstałych w wyniku zrealizowania nowej inwestycji oraz na szkolenia dla pracowników, których zatrudniono w wyniku zrealizowania nowej inwestycji, na zasadach określonych w przepisach o finansowym wspieraniu inwestycji.”

Art. 17.

W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz.U. Nr 60, poz. 704 oraz z 2001 r. Nr 125, poz. 1363) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 27 ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ nadzorujący ogłasza w Dzienniku Urzędowym Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów informacje o przedłożeniu przez organ udzielający pomocy projektu decyzji albo umowy niezwłocznie po ich otrzymaniu.”;

2) w art. 30:

a) ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stanowisko organu nadzorującego dotyczące pomocy udzielanej na podstawie decyzji albo umowy wyrażone w opinii podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Koszty ogłoszeń, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 27 ust. 1, ponosi przedsiębiorca ubiegający się o pomoc, który wnosi zryczałtowaną opłatę odpowiadającą rzeczywistym kosztom ogłoszenia.”,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość ryczałtowych opłat, o których mowa w ust. 3, oraz tryb ich uiszczania, mając na uwadze w szczególności zapewnienie prawidłowego wnoszenia opłat.”

Art. 18.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2002 r.

Uzasadnienie

I. Konieczność wprowadzenia ustawy

1. Inwestycje są jednym z najważniejszych elementów wzrostu gospodarczego. Jeszcze w 1997 r. tempo wzrostu nakładów inwestycyjnych było bardzo wysokie, osiągając poziom 22% w stosunku do roku poprzedniego. Od 1998 r. obserwowane jest już osłabienie aktywności inwestycyjnej przedsiębiorstw i w konsekwencji zmniejszenie tempa wzrostu nakładów inwestycyjnych do 15,3% w roku 1998, 5,9% w roku 1999 oraz 3,1% w 2000 r. Zgodnie z danymi GUS także w pierwszej połowie br. sytuacja w zakresie inwestycji nie poprawiła się. W przedsiębiorstwach o liczbie pracujących powyżej 49 osób nastąpił spadek nakładów inwestycyjnych o ponad 6% (liczonych w cenach stałych) w stosunku do analogicznego okresu roku ubiegłego. Ogółem w pierwszej połowie 2001 r. rozpoczęto około 10,4 tys. inwestycji, co stanowi 11% mniej niż przed rokiem. Jednak wartość kosztorysowa tych inwestycji zmniejszyła się aż o 50% w stosunku do roku ubiegłego. 37% z ogólnej wartości inwestycji stanowiły inwestycje dokonane przez podmioty z udziałem kapitału zagranicznego (o kapitale powyżej 1 mln USD). Udział procentowy inwestycji podmiotów z kapitałem zagranicznym w inwestycjach ogółem wzrósł kolejny rok z rzędu (choć wzrost ten wyniósł zaledwie 1,4%), natomiast wartość inwestycji rozpoczętych przez te podmioty spadła w stosunku do roku ubiegłego o około 9%. Spadek wartości nakładów inwestycyjnych tych podmiotów jest pięciokrotnie mniejszy od spadku wartości inwestycji ogółem. Oznacza to, że w pierwszej połowie bieżącego roku inwestycje ograniczyły przede wszystkim podmioty z kapitałem polskim.

2. Według wstępnych szacunków PAIZ i NBP po słabszym roku 1999 w 2000 r. napłynęło do Polski około 10 mld USD w postaci bezpośrednich inwestycji zagranicznych (BIZ). Należy jednak zwrócić uwagę na fakt, że ok. 3,1 mld USD z tej kwoty uzyskano w wyniku prywatyzacji TP S.A. (udział prywatyzacji w bezpośrednich inwestycjach zagranicznych znacząco zwiększył się w ostatnich latach: z około 10% średnio w okresie 1993 – 1997 do 23% w 1998 roku, 32% w 1999 roku i 48% w roku 2000). Według danych NBP w I półroczu 2001 r. napłynęło do Polski 2,75 mld USD w postaci bezpośrednich inwestycji zagranicznych - jest to kwota nieznacznie wyższa od wartości BIZ z pierwszego półrocza 2000 r. (2,737 mld USD). Na podobnym poziomie szacuje BIZ w ciągu pierwszych 6 miesięcy br. PAIZ, według której wartość inwestycji zagranicznych w tym okresie wyniosła 3,27 mld USD (w pierwszej połowie 2000 r. szacunki PAIZ mówiły o 3,7 mld USD). Jednocześnie utrzymuje się tendencja do stałego zmniejszania udziału sektora produkcji przemysłowej w skumulowanej wartości inwestycji – z 58,3% w 1998 roku do 41,7% w czerwcu 2001 r. - przede wszystkim na rzecz napływu BIZ do sektora usług finansowych.

3. Większość państw Unii Europejskiej oraz krajów Europy Środkowej i Wschodniej aspirujących do członkostwa w Unii, posiada specjalne systemy wspierania inwestorów za pomocą zachęt inwestycyjnych. W polskich rozwiązaniach prawnych przewidziane jest udzielanie pomocy publicznej przedsiębiorcom inwestującym na terenie istniejących specjalnych stref ekonomicznych (SSE) oraz pewne udogodnienia oferowane na mocy innych aktów prawnych (są one jednak trudno dostępne i dotyczą bardzo specyficznych zagadnień, w związku z czym nie mają zasadniczego wpływu na decyzje inwestorów)¹. Także

¹ Niniejsza ustawa nie przytacza tych udogodnień, ponieważ zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 5 listopada 1991 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej (M.P. Nr 44, poz. 310 z dnia 16

wprowadzony przez rząd program sukcesywnego obniżania do roku 2004 stawek podatku dochodowego od osób prawnych oraz podwyższenie stawek amortyzacyjnych, stosowanych do celów podatkowych, choć korzystne dla przedsiębiorców, nie jest wystarczające dla znaczącego obniżenia kosztów prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce.

4. Brak specjalnych preferencji dla inwestorów skutkuje mniejszym zainteresowaniem przedsiębiorców inwestowaniem poza obszarami SSE i przyczynia się do zmniejszenia ogólnego poziomu inwestycji. Dlatego też konieczne jest wprowadzenie w Polsce nowych instrumentów przy pomocy ustawy.

5. Ustawa o wspieraniu inwestycji wprowadza nowe formy wsparcia finansowego dla inwestorów. Z uwagi na fakt, że dalszy szybki rozwój gospodarki wymaga zarówno zwiększania jej konkurencyjności, jak i tworzenia nowych miejsc pracy, ustawa przewiduje instrumenty wspierające zarówno podejmowanie nowych inwestycji (w tym także inwestycji polegających na utrzymaniu istniejących miejsc pracy dzięki rozbudowie czy modernizacji istniejącego zakładu oraz inwestycji w innowacje technologiczne), jak i tworzenie nowych miejsc pracy oraz zwiększanie kwalifikacji pracowników. Łagodniejsze kryteria związane są jedynie z inwestowaniem w obszarach wsparcia.

6. Wprowadzenie ustawy zwiększa atrakcyjność inwestowania w Polsce. Jest instrumentem wspierającym tworzenie nowych miejsc pracy. Pozwala także na kierowanie strumienia inwestycji do regionów wymagających wsparcia oraz na zwiększanie inwestycji w innowacje technologiczne, poprawiające konkurencyjność polskiej gospodarki.

7. W celu zapewnienia pełnej przejrzystości udzielania wsparcia finansowego ustawa tworzy Zespół do Spraw Udzielania Wsparcia Finansowego Przedsiębiorcom. Zespół składający się z przedstawicieli właściwych ministrów przedstawiać będzie opinie w sprawie przedłożonych wniosków o udzielenie wsparcia.

II. Uwarunkowania międzynarodowe

Udzielanie przez państwo pomocy publicznej przedsiębiorcom obwarowane zostało wieloma regulacjami prawnymi – nie tylko krajowymi, ale również międzynarodowymi (np. art. 63 Układu Europejskiego), co jest szczególnie istotne w kontekście przyszłego członkostwa Polski w UE. Ustawa określa warunki i system przyznawania wsparcia finansowego przedsiębiorcom oraz sposób oceny jego wykorzystania, zgodne z ustawą o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców, a także z innymi aktami prawnymi oraz z dorobkiem prawnym Unii Europejskiej. Zapewnia jednakowe traktowanie krajowych i zagranicznych inwestorów na podstawie obowiązujących w Polsce zasad niedyskryminacji oraz traktowania narodowego, zgodnych z międzynarodowymi zobowiązaniami Polski.

grudnia 1991 r., §9) ustawa nie może powtarzać przepisów zawartych w innych ustawach.

III. Proponowane rozwiązania

Projekt ustawy o finansowym wspieraniu inwestycji proponuje udzielanie przedsiębiorcom wsparcia finansowego na utworzenie miejsc pracy (3500 euro na jedno miejsce pracy) oraz na szkolenia (maksymalnie 1150 euro na szkolenie jednego pracownika). Ponadto przewiduje udzielanie wsparcia finansowego w formie dotacji tym przedsiębiorcom, którzy utworzyli nowe przedsiębiorstwo i zainwestowali co najmniej 10 mln euro i/lub utworzyli 20 nowych miejsc pracy. W przypadku rozbudowy lub modernizacji istniejącego zakładu proponowany jest pułap wartości inwestycji w wysokości 0,5 mln euro przy jednoczesnym utrzymaniu 100 miejsc pracy (lub 50 w obszarach wsparcia). Projekt przewiduje także dotacje dla inwestycji w innowacje technologiczne oraz w przedsięwzięcia poprawiające stan środowiska naturalnego.

IV. Analiza korzyści i kosztów wprowadzenia ustawy

Dla analizy korzyści i kosztów wprowadzenia ustawy przyjęto następujące założenia:

- szacunki obejmują lata 2002 – 2005 (założono, że ustawa wejdzie w życie 1 stycznia 2002 roku);
- stałe ceny i kursy walut (euro - 4,1 zł);
- założono, że pierwsze nakłady inwestycyjne indukowane ustawą ponoszone będą w roku 2002;
- wsparcie wypłacane będzie przedsiębiorcom po udokumentowaniu poniesionych wydatków inwestycyjnych;
- 78% wykreowanego ustawą popytu inwestycyjnego zostanie zaspokojone popytą krajową, 22% importem inwestycyjnym;
- udział importu inwestycyjnego w nakładach inwestycyjnych wyniesie 70%;
- efektywna stopa CIT (stosunek podatku dochodowego od osób prawnych do zysku brutto przedsiębiorstw): 2002 – 28%, 2003 – 24%, 2004 – 22%, 2005 – 22%;
- stawka podatku od towarów i usług wyniesie 22%.

Dodatkowymi założeniami są (w skali rocznej):

- 50 przedsiębiorców inwestujących równowartość w złotych 10 mln euro;
- 100 przedsiębiorców zainwestuje w ciągu roku w przedsięwzięcia innowacyjne utrzymując co najmniej 100 (50) miejsc pracy - średnia wartość jednej inwestycji stanowić będzie równowartość w złotych 500 tys. euro;
- 200 przedsiębiorców inwestujących w nowe zakłady pracy, w których utworzone zostanie co najmniej 20 nowych miejsc pracy, przy średniej wartości inwestycji w wysokości 300 tys. euro.
- 20 przedsiębiorców inwestujących w przedsięwzięcia innowacyjne - średnia wartość jednej inwestycji innowacyjnej stanowić będzie równowartość 2 mln euro;
- 50 przedsiębiorców inwestujących w inwestycje wpływające na poprawę stanu środowiska - średnia wartość jednej inwestycji stanowić będzie równowartość w złotych 0,5 mln euro;
- łączne nakłady inwestycyjne indukowane ustawą wyniosą w ciągu roku 675 mln euro, przy czym w pierwszym roku inwestycje wyniosą ok. 340 mln euro;

- łącznie w inwestycjach tych powstanie (lub zostanie utrzymanych) po ich uruchomieniu 18.000 miejsc pracy.

V. Bilans korzyści i kosztów wprowadzenia ustawy

Wprowadzenie ustawy skutkować będzie realizacją ok. 420 projektów inwestycyjnych w skali roku, o łącznej wartości kosztorysowej 675 mln euro. Przeprowadzone symulacje skutków budżetowych wskazują, że dla zbilansowania korzyści i kosztów budżetu państwa należałoby założyć, iż przeciętna wartość pomocy publicznej dla przedsiębiorcy nie powinna przekroczyć 25% wartości generowanych ustawą nakładów inwestycyjnych.

Tabela. Bilans korzyści i kosztów wprowadzenia ustawy w mln zł

Rok	Łączne nakłady inwestycyjne indukowane Ustawą	Łączne koszty budżetu (20% nakładów inwest.)	Łączne koszty budżetu (40% nakładów inwest.)	Łączne wpływy do budżetu	Korzyści/ straty przy pomocy publicznej 20%	Korzyści/ straty przy pomocy publicznej 40%
2002	1383,7	276,7	553,5	251,4	- 25,3	-302,1
2003	2 767,5	553,5	1 107,0	496,9	- 56,6	-610,1
2004	2 767,5	553,5	1 107,0	688,2	134,7	-418,8
2005	2 767,5	553,5	1 107,0	688,2	134,7	-418,8

W pierwszych dwóch latach funkcjonowania Ustawy nie pojawią się efekty podażowe inwestycji. Dlatego przy założeniu, że pomoc publiczna wynosić będzie 20% wartości nakładów inwestycyjnych łączne wydatki budżetu wynieść mogą w dwóch pierwszych latach odpowiednio: 276,7 mln zł i 553,5 mln zł, zaś po uwzględnieniu korzyści budżetowych łączne koszty budżetu w tych latach będą je przewyższać odpowiednio o 25,3 mln zł i 56,6 mln zł. Przy założeniu wsparcia budżetowego na poziomie 40% koszty budżetu w obu tych latach podwoiłyby się i wyniosłyby odpowiednio: 553,5 mln zł i 1107 mln zł, zaś straty budżetu wyniosłyby odpowiednio: -302 mln zł i -610 mln zł.

Ocena Skutków Regulacji (OSR) projektu ustawy o finansowym wspieraniu inwestycji

I. Konsultacje

W trakcie przygotowania projektu ustawy przeprowadzono szerokie konsultacje zarówno na szczeblu rządowym, jak i pozarządowym. Projekt był konsultowany z innymi resortami, a także m.in. z takimi instytucjami i organizacjami, jak organizacje pracodawców (m.in. Konfederacja Pracodawców Polskich, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych), związki zawodowe (NSZZ „Solidarność” i OPZZ), samorząd gospodarczy (Krajowa Izba Gospodarcza, Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki), a także z Izbą Przemysłowo – Handlową Inwestorów Zagranicznych, reprezentującą interesy przedsiębiorców zagranicznych działających w Polsce oraz z Państwową Agencją Inwestycji Zagranicznych. Ponadto projekt ustawy umieszczono na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki.

II. Efekty ekonomiczne wprowadzenia ustawy – wersja Ministerstwa Gospodarki

1. Założenia przyjęte do obliczeń

Do obliczeń efektów ekonomicznych wprowadzenia ustawy została przyjęta analiza relacji korzyści do kosztów – jedna z metod oceny skutków regulacji. Uznano również, iż wprowadzenie regulacji będzie pożądane, jeśli korzyści wynikające z wdrożenia przepisów przewyższą koszty implementacji i funkcjonowania ustawy.

Pod uwagę zostały wzięte dane dotyczące napływu bezpośrednich inwestycji zagranicznych do Polski, ale również do innych krajów regionu, w tym Czech i Węgier (już po wprowadzeniu systemów zachęt inwestycyjnych w tych krajach). Szczególną uwagę poświęcono analizie struktury BIZ typu greenfield o wartości powyżej 10 mln euro. Oparto się na danych dotyczących wartości wszystkich inwestycji dokonywanych w Polsce, liczby nowych firm powstających w ciągu roku, zajmujących się innowacjami technologicznymi oraz inwestujących w przedsięwzięcia wpływające na poprawę stanu środowiska, a także tworzonych miejsc pracy.

Dla analizy korzyści i kosztów wprowadzenia ustawy przyjęto następujące założenia:

- szacunki obejmują lata 2002 – 2005 (założono, że ustawa wejdzie w życie 1 stycznia 2002 roku);
- stałe ceny i kursy walut (euro - 4,1 zł);
- założono, że pierwsze nakłady inwestycyjne indukowane ustawą ponoszone będą w roku 2002;
- wsparcie wypłacane będzie przedsiębiorcom po udokumentowaniu poniesionych wydatków inwestycyjnych;
- 78% wykreowanego ustawą popytu inwestycyjnego zostanie zaspokojone popytą krajową, 22% importem inwestycyjnym;
- udział importu inwestycyjnego w nakładach inwestycyjnych wyniesie 70%;
- efektywna stopa CIT (stosunek podatku dochodowego od osób prawnych do zysku brutto przedsiębiorstw): 2002 – 28%, 2003 – 24%, 2004 – 22%, 2005 – 22%;

- stawka podatku od towarów i usług wyniesie 22%.

2. Zmiany przychodów i wydatków budżetu

W wyniku wprowadzenia ustawy nastąpią zmiany przychodów i wydatków budżetu, wynikające ze zmiany poziomu strumieni makroekonomicznych, od których przychody i wydatki budżetu zależą. Są to przede wszystkim: strumień wartości dodanej (VAT), wynagrodzenia (PIT), zysk brutto (CIT) w sektorze przedsiębiorstw oraz import inwestycyjny (cło i opłaty celne). Strumienie te w latach 2002 – 2003 wynikają wyłącznie z „efektu popytowego”, zaś w latach 2004 – 2005 łącznie z efektu popytowego i podażowego (wartości zaznaczone drukiem wytłuszczonym). Wartość strumieni wynikających z efektu podażowego w 2004 roku została zaznaczona kursywą.

Tabela 1. Zmiany poziomu strumieni makroekonomicznych

Rok	Inwestycje (w mln EUR)	Inwestycje (w mln zł)	Przyrost importu (w mln zł)	Przyrost wartości dod. W sektorze przeds. (w mln zł)	Przyrost zatrudnienia w sektorze przeds. (w liczbie osób)	Przyrost zysku brutto (w mln zł)	Przyrost wynagrodzeń (w mln zł)
2002	340	1 394,0	300,0	1 094,0	18 574	122,6	523,0
2003	685	2 808,5	603,8	2 204,7	37 431	247,0	1 054,0
2004	685	2 808,5	603,8	2 204,7 + 883,7= 3 088,4	37 431 + 15000 = 52 431	247,0 + 99,0 = 346,0	1054,0+ 422,1= 1 476,1
2005	685	2 808,5	603,8	3 088,4	52 431	346,0	1 476,1

3. Korzyści wynikające z wprowadzenia ustawy

3.1. Bezpośrednie korzyści dla przedsiębiorców

Bezpośrednie korzyści wynikające z ustawy dotyczyć będą przedsiębiorców, którzy otrzymają dotacje inwestycyjne oraz gminy partycypujące w budowie infrastruktury technicznej. Przedsiębiorcy spełniający warunki ustawy mogą otrzymać wsparcie finansowe na utworzenie nowych miejsc pracy, na szkolenie pracowników w przedsiębiorstwach powstałych w wyniku nowych inwestycji oraz wsparcie finansowe w formie wyrażonej procentowo części wartości nowej inwestycji.

Proponowane w ustawie wsparcie finansowe na utworzenie miejsc pracy (3500 euro na jedno miejsce pracy) oraz na szkolenia (maksymalnie 1150 euro na szkolenie jednego pracownika) wynikają z obowiązujących przepisów, analizy systemów dotacji stosowanych w innych krajach oraz uwarunkowań krajowych. Proponowany pułap wartości inwestycji 10 mln euro preferuje duże inwestycje. Jednocześnie jednak wprowadzenie możliwości skorzystania ze wsparcia finansowego przez tych przedsiębiorców, którzy utworzyli 20 nowych miejsc pracy, ma na celu rozszerzenie grona beneficjentów ustawy o małych i średnich przedsiębiorców. W przypadku rozbudowy lub modernizacji istniejącego zakładu proponowany pułap wartości inwestycji w wysokości 1,5 mln euro przy jednoczesnym utrzymaniu 200 miejsc pracy (lub 100 w obszarach wsparcia) także uwzględni możliwości

firm krajowych. Ponadto wsparcie finansowe inwestycji w innowacje technologiczne jest instrumentem skierowanym przede wszystkim do firm małych i średnich.

3.2. Korzyści dla budżetu państwa

W wyniku zwiększenia nakładów inwestycyjnych wynikającego z wprowadzenia ustawy o finansowym wspieraniu inwestycji prognozowany jest przyrost zatrudnienia, przyrost wynagrodzeń, przyrost wartości dodanej w sektorze przedsiębiorstw i zysku brutto oraz wzrost importu. W pierwszym roku funkcjonowania Ustawy należy oczekiwać wzrostu wpływów do budżetu na poziomie ponad **255 mln zł**. Dodatkowe wpływy budżetowe generowane Ustawą osiągną swój stały poziom w trzecim roku funkcjonowania ustawy i wyniosą około **700 mln zł**.

Tabela 2. Korzyści budżetu generowane ustawą w mln zł

Rok	Przyrost VAT	Przyrost PIT	Spadek wydatków na zasiłki dla bezrobot.	Przyrost CIT	Przyrost składki na kasy chorych	Przyrost opłat celnych od importu inwestycyjnego	Przyrost podatków lokalnych	Łączne wpływy do budżetu państwa i budżetów gminnych
2002	82,2	68,6	13,4	34,3	45,8	10,8	X	255,1
2003	165,7	138,3	27,0	59,3	92,2	21,7	X	504,2
2004	232,1	193,7	37,9	83,6	129,2	21,7	0,1	698,3
2005	232,1	193,7	37,9	83,6	129,2	21,7	0,1	698,3

3.3. Korzyści pośrednie wprowadzenia Ustawy

Korzyściami tymi będą między innymi:

- poprawa ogólnego klimatu inwestycyjnego,
- wzrost zainteresowania inwestorów zagranicznych inwestowaniem w Polsce,
- wzrost inwestycji w regionach,
- spadek wydatków na bezrobocie.

4. Koszty wprowadzenia ustawy

4.1. Koszty ponoszone przez budżet państwa

Przy 20% przeciętnego pułapu pomocy publicznej koszty wprowadzenia ustawy wyniosą w pierwszym roku funkcjonowania ustawy **279 mln zł**, a od drugiego roku funkcjonowania ustawy będą kształtować się na poziomie **561 mln zł**. Przy założeniu tego pułapu na poziomie 40% łączne wydatki w pierwszym roku wyniosą **557 mln zł**, a od drugiego roku ustabilizują się na poziomie **1123 mln zł**.

Tabela 3. Koszty wprowadzenia ustawy w mln zł

Rok	Wsparcie do gmin*	Wsparcie dla przedsiębiorców (pomoc publiczna 20%)	Wsparcie dla przedsiębiorców (pomoc publiczna 40%)	Łączne koszty budżetu państwa (pomoc publiczna 20%)	Łączne koszty budżetu państwa (pomoc publiczna 40%)

2002	139,4	139,4	418,2	278,8	557,6
2003	280,8	280,8	842,5	561,6	1123,3
2004	280,8	280,8	842,5	561,6	1123,3
2005	280,8	280,8	842,5	561,6	1123,3

*Założono, że wsparcie dla gmin na rozbudowę i poprawę infrastruktury wyniosą 10% nakładów inwestycyjnych. Oznacza to, że na jedno nowoutworzone miejsce pracy gmina może uzyskać zwrot poniesionych nakładów infrastrukturalnych w wysokości 14,7 tys. zł.

4.2. Koszty dla przedsiębiorców i gmin

Koszty pośrednie ponoszone przez przedsiębiorców i gminy ubiegających się o udzielenie wsparcia finansowego mogą dotyczyć:

- składania wniosków,
- publikacji w dzienniku UOKiK,
- wydania decyzji o przyznaniu wsparcia finansowego,
- koszty związane ze sprawozdawczością dotyczącą warunków umowy.

4.3. Koszty dotyczące wprowadzenia i implementacji ustawy

- Koszty polityczne

Za koszt polityczny wprowadzenia ustawy należy przede wszystkim uznać konieczność podjęcia decyzji o uszczupleniu finansów publicznych w pierwszych latach funkcjonowania ustawy. Decyzja o udzieleniu wsparcia przedsiębiorcom i gminom powinna zostać podjęta na poczet przyszłego wzrostu wpływów do budżetu państwa i budżetów samorządów w kolejnych latach działania ustawy, w wyniku zwiększenia wolumenu inwestycji. Jednocześnie należy spodziewać się, że dzięki utworzeniu nowych miejsc pracy zmniejszą się już w pierwszych latach funkcjonowania ustawy wydatki budżetu państwa na rzecz bezrobotnych.

- Koszty implementacji

Dla prawidłowego wprowadzenia ustawy, a następnie jej funkcjonowania, niezbędne jest zapewnienie odpowiednich środków finansowych z tym związanych. Ustawa zakłada, że jej realizacją zajmować się będzie minister właściwy do spraw gospodarki. W tym celu w Ministerstwie Gospodarki niezbędne będzie utworzenie trzech dodatkowych stanowisk pracy dla prowadzenia działań związanych z rozpatrywaniem składanych przez przedsiębiorców i gminy wniosków o dotacje, przygotowaniem umów pomiędzy ministrem właściwym do spraw gospodarki i przedsiębiorcą (gminą), a także do dokonywania oceny realizacji zobowiązań, będących podstawą udzielenia wsparcia finansowego nowej inwestycji. Całkowite koszty utworzenia tych stanowisk pracy szacowane są na około 150 tys. zł rocznie (wraz ze świadczeniami na ZUS oraz Fundusz Pracy).

5. Bilans korzyści i kosztów wprowadzenia ustawy

Przy zakładanym progu pomocy publicznej 20% w pierwszym i drugim roku funkcjonowania ustawy koszty przewyższą korzyści budżetowe o około **24 mln zł**. Od trzeciego roku korzyści budżetowe wynosić będą około **136 mln zł** rocznie. Przy 40% pułapie pomocy publicznej wydatki budżetu od początku funkcjonowania ustawy będą znacznie przekraczać wpływy. Straty budżetu począwszy od trzeciego roku funkcjonowania ustawy ustabilizują się na poziomie około **425 mln zł**.

Dla zbilansowania korzyści i kosztów budżetu państwa należałoby założyć, że przeciętna wartość pomocy publicznej dla przedsiębiorcy nie przekroczy 25% wartości generowanych ustawą nakładów inwestycyjnych.

Tabela 4. Bilans korzyści i kosztów wprowadzenia ustawy w mln zł (w tym koszty implementacji z pkt. 4.3)

Rok	Łączne koszty budżetu państwa (pomoc publiczna 20%)	Łączne koszty budżetu państwa (pomoc publiczna 40%)	Łączne wpływy do budżetu państwa	Korzyści/straty przy pomocy publicznej 20%	Korzyści/straty przy pomocy publicznej 40%
2002	278,95	557,75	255,1	-23,85	-310,85
2003	561,75	1123,55	504,2	-57,55	-619,35
2004	561,75	1123,55	698,3	136,55	-425,25
2005	561,75	1123,55	698,3	136,55	-425,25

III. Efekty ekonomiczne wprowadzenia ustawy – wersja Komisji sejmowych

1. Założenia przyjęte do obliczeń

Do analizy przyjęto założenia, które zostały zatwierdzone przez Komisje Finansów Publicznych i Gospodarki poprzedniej kadencji Sejmu. Komisje te proponowały znaczące obniżenie progowych wartości (vide art. 3 projektu ustawy), przekraczając które przedsiębiorcy mogliby występować z wnioskami o udzielenie wsparcia finansowego. Propozycje ww. Komisji dotyczyły obniżenia: wartości nowej inwestycji z 10 mln na 5 mln euro; wartości nowej inwestycji z 1,5 mln euro przy utrzymaniu 200 miejsc pracy lub 100 miejsc pracy dla obszarów wsparcia odpowiednio na 500 tys. euro i 100 lub 50 miejsc pracy w jednym z obszarów wsparcia; liczby utworzonych w wyniku inwestycji miejsc pracy z 20 do 5. Do wykonania analizy przyjęto dodatkowe założenia z pkt. II. 1 i 2.

2. Bilans korzyści i kosztów wprowadzenia ustawy

W zmienionych warunkach Ustawa indukowałaby 1000 projektów inwestycyjnych o łącznej wartości kosztorysowej 1315 mln euro. Utrzymując w mocy wszystkie pozostałe założenia, jakie były przyjęte do symulacji skutków Ustawy w wersji projektu Ministerstwa Gospodarki, przeprowadzono symulację skutków budżetowych w wersji zaproponowanej przez Komisje sejmowe uwzględniając powyżej sformułowane założenia związane z zwiększoną liczbą wniosków o dofinansowanie inwestycji.

Tabela. 5 Bilans korzyści i kosztów wprowadzenia ustawy w wersji proponowanej przez Komisję Sejmową, w mln zł

Rok	Łączne nakłady inwestycyjne indukowane Ustawą	Łączne koszty budżetu (20% nakładów inwest.)	Łączne koszty budżetu (40% nakładów inwest.)	Łączne wpływy do budżetu	Korzyści/ straty przy pomocy publicznej 20%	Korzyści/ straty przy pomocy publicznej 40%
-----	---	--	--	--------------------------	---	---

2002	2 767,5	553,5	1 107,0	506,5	- 47,0	- 600,5
2003	5 535,5	1 107,0	2 214,0	993,8	- 113,2	-1 220,2
2004	5 535,5	1 107,0	2 214,0	1 376,3	269,3	- 837,7
2005	5 535,5	1 107,0	2 214,0	1 376,3	269,3	- 837,7

Należy oczekiwać, że obniżenie kryteriów umożliwiających uzyskanie wsparcia finansowego podejmowanych inwestycji spowoduje wzmożony napływ wniosków, a pełna ich realizacja wymagać będzie większego zaangażowania środków budżetowych. Jest to istotne szczególnie w pierwszych dwóch latach funkcjonowania Ustawy, kiedy nie pojawią się efekty podażowe inwestycji i wpływy budżetu nie będą pełne. Przy założeniu, że pomoc publiczna wynosić będzie 20% wartości nakładów inwestycyjnych łączne wydatki budżetu wynieść mogą w dwóch pierwszych latach odpowiednio: **553,5** mln zł i **1107** mln zł, zaś po uwzględnieniu korzyści budżetowych łączne koszty budżetu w tych latach będą je przewyższać odpowiednio o **47** mln zł i **113** mln zł. Przy założeniu wsparcia budżetowego na poziomie 40% koszty budżetu w obu tych latach podwoiłyby się i wyniosłyby odpowiednio: **1107** mln zł i **2214** mln zł, zaś straty budżetu wyniosłyby odpowiednio: - **600** mln zł i - **1220** mln zł.

Dla zbilansowania korzyści i kosztów budżetu państwa również i w tym przypadku należałoby założyć, że przeciętna wartość pomocy publicznej dla przedsiębiorcy nie powinna przekroczyć **25%** wartości generowanych ustawą nakładów inwestycyjnych.

IV. Proponowane rozwiązania

W przedłożonym projekcie ustawy o finansowym wspieraniu inwestycji proponujemy, aby warunki udzielania wsparcia finansowego przedsiębiorcom były następujące: na utworzenie nowego przedsiębiorstwa i zainwestowanie co najmniej 10 mln euro, lub utworzenie 20 nowych miejsc pracy, lub w przypadku rozbudowy lub modernizację istniejącego zakładu proponowany jest pułap wartości inwestycji w wysokości 0,5 mln euro przy jednoczesnym utrzymaniu 100 miejsc pracy (lub 50 w obszarach wsparcia), lub wsparcie dla inwestycji w innowacje technologiczne, lub w przedsięwzięcia poprawiające stan środowiska naturalnego. Na utworzenie miejsc pracy przewidywane jest wsparcie w wysokości 3500 euro na jedno miejsce pracy, a na szkolenia maksymalnie 1150 euro na jednego pracownika. Do wykonania analizy przyjęto dodatkowe założenia z pkt. II. 1 i 2.

1. Analiza korzyści i kosztów wprowadzenia ustawy

Założeniami do analizy korzyści i kosztów są (w skali rocznej):

- 50 przedsiębiorców inwestujących równowartość w złotych 10 mln euro;
- 100 przedsiębiorców zainwestuje w ciągu roku w przedsięwzięcia innowacyjne utrzymując co najmniej 100 (50) miejsc pracy - średnia wartość jednej inwestycji stanowić będzie równowartość w złotych 500 tys. euro;
- 200 przedsiębiorców inwestujących w nowe zakłady pracy, w których utworzone zostanie co najmniej 20 nowych miejsc pracy, przy średniej wartości inwestycji w wysokości 300 tys. euro.

- 20 przedsiębiorców inwestujących w przedsięwzięcia innowacyjne. średnia wartość jednej inwestycji innowacyjnej stanowić będzie równowartość 2 mln euro;
- 50 przedsiębiorców inwestujących w inwestycje wpływające na poprawę stanu środowiska. średnia wartość jednej inwestycji stanowić będzie równowartość w złotych 0,5 mln euro;
- łączne nakłady inwestycyjne indukowane ustawą wyniosą w ciągu roku 675 mln euro, przy czym w pierwszym roku inwestycje wyniosą ok. 340 mln euro;
- łącznie w inwestycjach tych powstanie (lub zostanie utrzymanych) po ich uruchomieniu 18.000 miejsc pracy.

2. Bilans korzyści i kosztów wprowadzenia ustawy

Wprowadzenie ustawy skutkować będzie realizacją ok. 420 projektów inwestycyjnych w skali roku, o łącznej wartości kosztorysowej 675 mln euro. Przeprowadzone symulacje skutków budżetowych wskazują, że dla zbilansowania korzyści i kosztów budżetu państwa należałoby założyć, iż przeciętna wartość pomocy publicznej dla przedsiębiorcy nie powinna przekroczyć **25%** wartości generowanych ustawą nakładów inwestycyjnych.

Tabela 6. Bilans korzyści i kosztów wprowadzenia ustawy w mln zł

Rok	Łączne nakłady inwestycyjne indukowane Ustawą	Łączne koszty budżetu (20% nakładów inwest.)	Łączne koszty budżetu (40% nakładów inwest.)	Łączne wpływy do budżetu	Korzyści/ straty przy pomocy publicznej 20%	Korzyści/ straty przy pomocy publicznej 40%
2002	1383,7	276,7	553,5	251,4	- 25,3	-302,1
2003	2 767,5	553,5	1 107,0	496,9	- 56,6	-610,1
2004	2 767,5	553,5	1 107,0	688,2	134,7	-418,8
2005	2 767,5	553,5	1 107,0	688,2	134,7	-418,8

W pierwszych dwóch latach funkcjonowania Ustawy nie pojawią się efekty podażowe inwestycji. Dlatego przy założeniu, że pomoc publiczna wynosić będzie 20% wartości nakładów inwestycyjnych łączne wydatki budżetu wynieść mogą w dwóch pierwszych latach odpowiednio: **276,7** mln zł i **553,5** mln zł, zaś po uwzględnieniu korzyści budżetowych łączne koszty budżetu w tych latach będą je przewyższać odpowiednio o **25,3** mln zł i **56,6** mln zł. Przy założeniu wsparcia budżetowego na poziomie 40% koszty budżetu w obu tych latach podwoiłyby się i wyniosłyby odpowiednio: **553,5** mln zł i **1107** mln zł, zaś straty budżetu wyniosłyby odpowiednio: **-302** mln zł i **-610** mln zł.

V. Wpływ ustawy na rynek pracy

Inwestycje zrealizowane w wyniku wprowadzenia ustawy powinny generować 18.000 nowych miejsc pracy rocznie. Ustawa umożliwi uzyskanie wsparcia finansowego przez średnich przedsiębiorców, którzy utworzyli 20 nowych miejsc pracy. W przypadku rozbudowy lub modernizacji istniejącego zakładu proponowany pułap utrzymania 100 miejsc pracy (lub 50 w obszarach wsparcia), przy wartości inwestycji w wysokości 0,5 mln euro, uwzględnia głównie możliwości firm krajowych.

VI. Ryzyko związane z wprowadzeniem ustawy

1. Wprowadzenie ustawy o finansowym wspieraniu inwestycji pozytywnie będzie wpływać na środowisko naturalne, ponieważ nowe inwestycje powstające w Polsce muszą spełniać ściśle określone wymogi w zakresie ochrony środowiska. Ustawa powinna w pewnym stopniu przyczynić się do poprawy stanu środowiska naturalnego, gdyż przewiduje specjalne wsparcie finansowe dla inwestycji wpływających na poprawę stanu środowiska, w tym między innymi dla inwestycji wprowadzających proekologiczne technologie czy realizowanych na nie użytkowanych terenach przemysłowych i obejmujących ich rekultywację.

2. Należy zauważyć, że wprowadzenie systemu finansowego wspierania inwestycji może zniekształcać strukturę inwestycji. Przy szczupłości dostępnych środków budżetowych nie wszyscy zainteresowani przedsiębiorcy uzyskają pomoc państwa, co oznacza, że dwa przedsięwzięcia mimo identycznej efektywności mogą zostać potraktowane inaczej. Uzyskana struktura inwestycji (a co za tym idzie kapitału) nie w pełni będzie więc odpowiadać takiej, która wytworzyłaby się w przypadku, gdyby o jej kształcie decydował wyłącznie rynek. Struktura kapitału może ulec zmianie także na skutek procesu wypierania inwestycji efektywnych przez przedsięwzięcia współfinansowane przez państwo. Aby uzyskać wsparcie budżetu przedsiębiorcy mogą rezygnować z inwestycji mających wysoką stopę zwrotu, wystarczającą by zaistnieć bez działającego systemu. Bez pomocy państwa inwestycje te będą mieć ostatecznie niższą stopę zwrotu niż inwestycja o niższej efektywności, ale wspartej przez państwo dotacjami.

3. W celu uniknięcia dowolności interpretacji przepisów dotyczących decyzji o udzielaniu wsparcia finansowego przedsiębiorcom (a także gminom), opracowano ściśle i jasne kryteria przyznawania wsparcia w dwóch projektach rozporządzeń do Ustawy: w sprawie kryteriów i trybu udzielania wsparcia finansowego inwestycji oraz w sprawie określenia wzoru wniosków o udzielenie wsparcia finansowego inwestycji oraz trybu ich składania i rozpatrywania.

VII. Nadzór i sankcje

1. Nadzór nad realizacją postanowień ustawy prowadzony będzie:

- przez Ministerstwo Gospodarki w zakresie realizacji przez przedsiębiorcę i/lub gminę zobowiązań będących podstawą udzielenia wsparcia oraz w zakresie realizacji ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców jeśli wartość wsparcia nie przekroczy 100 tys. euro,
- przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów jeśli wsparcie przekroczy kwotę 100 tys. euro,
- przez odpowiednie służby finansowe i skarbowe aparatu państwa według kompetencji.

2. Nie wywiązanie się przedsiębiorcy lub gminy z zobowiązań inwestycyjnych, będących podstawą udzielenia wsparcia finansowego, skutkuje obowiązkiem zwrotu przekazanego wsparcia zgodnie z ustawą o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców oraz z ustawą o finansach publicznych (lub: na mocy odrębnych ustaw).

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**
Danuta Hübner

Sekr. Min. DH/2310/2001/DHP-dw

Warszawa, 26 11 2001r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedstawionym projektem ustawy o finansowym wspieraniu inwestycji, (pismo nr RM-10-166-01), uprzejmie informuję, że opinia do ww. projektu ustawy została wyrażona przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jacka Saryusz-Wolskiego, pismem z dnia 6 kwietnia 2001 r. (nr Sekr.Min. JSW/775/2001/DHP-btm). Zmiany wprowadzone do nowego tekstu ustawy nie zmieniają konkluzji opinii.

W załączeniu przekazuję kopię opinii.

Z poważaniem,

SEKRETARZ
Komitetu Integracji Europejskiej
Sekretarz Stanu
Prof. dr hab. Danuta Hübner

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**
Jacek Saryusz-Wolski

Sekr. Min. JSW/ 175 /2001/DHP-mbl

Warszawa 6.04. 2001r

Pani Jolanta Rusiniak
p.o. Sekretarza
Rady Ministrów
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy Rady Ministrów o wspieraniu inwestycji z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jacka Saryusza-Wolskiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy o wspieraniu inwestycji (pismo z 02.04.2001 r.; Nowy Tekst; RM - 10 - 37 - 01) oraz odbytym w dniu 04.04.2001r. spotkaniem uzgodnieniowym z przedstawicielami Ministerstwa Gospodarki i Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Przedstawiony do zaopiniowania projekt ustawy określa zasady i niektóre formy udzielania pomocy publicznej dla przedsiębiorców, dokonujących nowych inwestycji lub tworzących nowe miejsca pracy związane z podejmowaną nową inwestycją. Podstawowym celem projektowanej ustawy ma być wprowadzenie w Polsce nowych rozwiązań prawnych w zakresie pomocy publicznej dla przedsiębiorców. Projekt ustawy ma na celu stworzenie nowych instrumentów, które prowadziłyby do zwiększenia konkurencyjności obszaru Polski jako miejsca inwestycji, jak też tworzenia nowych miejsc pracy.
- II. Ustawa nie wskazuje sektorów priorytetowych. Instrumenty przewidziane w projekcie wspierałyby zarówno podejmowanie nowych inwestycji (w tym inwestycji polegających na utrzymaniu istniejących miejsc pracy dzięki rozbudowie czy modernizacji

istniejącego zakładu oraz inwestycji w innowacje technologiczne), jak też tworzenie nowych miejsc pracy oraz zwiększenie kwalifikacji pracowników.

- III. Projekt ustawy należy ocenić pod kątem zgodności z odpowiednimi przepisami prawa Unii Europejskiej dotyczącymi pomocy państwa. Pomoc państwa w Unii Europejskiej uregulowana jest przede wszystkim w Traktacie Ustanawiającym Wspólnotę Europejską (TWE). Świadczenie pomocy przez państwo traktowane jest w Unii Europejskiej jako odstępstwo od generalnie obowiązujących reguł konkurencji, określonych w art. 81 i 82 TWE. Zakaz świadczenia pomocy przez państwo został sformułowany w art. 87 TWE, który stanowi, iż pomoc świadczona przez Państwo Członkowskie lub pochodząca z funduszy państwowych, bez względu na formę, **jest niezgodna z zasadami Wspólnego Rynku, jeżeli poprzez uprzywilejowanie określonych przedsiębiorstw lub gałęzi produkcji wypacza lub zagraża wypaczeniem konkurencji, o ile wpływa na handel między Państwami Członkowskimi.**
- IV. Określone w projekcie ustawy przyznawanie środków finansowych przez państwo przedsiębiorcom spełnia przesłanki pomocy państwa w znaczeniu art. 87 ust. 1 TWE. Pomoc ta jest w stanie zniekształcić konkurencję poprzez wzmocnienie pozycji beneficjentów pomocy wobec konkurentów. Środki finansowe przeznaczone na cele wskazane w Art. 4 projektu ustawy nie spełniają kryteriów wyłączenia obligatoryjnego pomocy państwa na podstawie Art. 87 ust 2 (pomoc natury socjalnej, jeżeli jest udzielana bez dyskryminacji ze względu na pochodzenie produktu lub w związku z katastrofami naturalnymi).
- V. Dokonując analizy zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej należy ocenić, czy nie zachodzi możliwość derogacji zgodnie z art. 87 ust. 3 TWE. Przepis ten przewiduje jedynie możliwość fakultatywnego wyłączenia przez Komisję pomocy państwa spod generalnego zakazu jej udzielania (ETS 72/87, „Executif regional wallon/Komisja” ETS 310/85 Deufl / Komisja, ETS 730/79 Philip Morris / Komisja”). Poprzez wydanie przez Komisję tzw. wytycznych i przepisów ramowych oraz zgodnie z praktyką administracyjną Komisji można wymienić ogólne przesłanki dopuszczalności pomocy publicznej. Należy do nich między innymi realizacja jednego z celów określonych w Art. 87 ust. 3 (Decyzja Komisji Nr. 87/98/EWG z 29. 7. 1986. Dz. Urz. L 40/17, 19), tzn. pomoc państwa nie może mieć na celu jedynie polepszenia

sytuacji finansowej przedsiębiorcy, czy gałęzi produkcji. (ETS 730/79 "Philip Morris/Komisja").

Następnie, udzielenie pomocy państwa musi być środkiem koniecznym, co ma miejsce wtedy, jeżeli osiągnięcie zamierzonego celu nie może być dokonane jedynie za pomocą mechanizmów wolnorynkowych (Decyzja Komisji Nr. 91/500/EWG z 28. 5. 1991. Dz. Urz. 1992 L 207/47, 51; Nr. 87/98/EWG z 29. 7. 1986, Dz. Urz. L407/17, 18.)

Trzecią przesłanką dopuszczalności pomocy państwa jest proporcjonalność celu realizowanego przez Państwo członkowskie w stosunku do naruszenia Wspólnego Rynku poprzez zniekształcenie konkurencji i naruszenie handlu między Państwami Członkowskimi (Decyzja Komisji Nr. 72/436/EWG z 6. 12. 1972, Dz. Urz. 1972 L 297/32, 34).

Ostatecznie, udzielenie pomocy musi leżeć w interesie Wspólnoty.

VI. Następną kwestią jest konieczność spełnienia przez pomoc państwową przesłanek szczególnych, które różnią się w zależności od kategorii pomocy. Komisja wyodrębniła trzy kategorie pomocy państwa:

-pomoc sektorowa (dotycząca branż produkcyjnych o specyficznych problemach strukturalnych, np. przemysł tekstylny, stoczniowy, samochodowy, stalowy, włókna syntetyczne, górnictwo węglowe);

-pomoc regionalna (art. 87 ust. 3 pkt a i c TWE, stosowana do obszarów uznawanych w skali Wspólnoty za zacofane) oraz

-pomoc horyzontalna (ogólna) (dotycząca takich dziedzin jak prace badawczo - rozwojowe, ochrona środowiska, pomoc dla małych i średnich przedsiębiorstw).

Omawiany projekt ustawy przewiduje następujące kategorie pomocy:

- (1) pomoc w celu tworzenia lub zachowania istniejących miejsc pracy na obszarach wsparcia (art. 2 pkt. 7, art. 4 pkt. 2 projektu ustawy w zw. z art. 8 ust. 3),
- (2) pomoc w celu realizowania nowych inwestycji (art. 3 pkt.4 i art. 4 pkt 1 w zw. z art. 8 ust. 2 o warunkach dopuszczalności i nadzorowania pomocy publicznej dla przedsiębiorców),
- (3) pomoc na inwestycje dotyczące innowacji technologicznych (art. 3 pkt. 11 i art. 4 pkt. 4),
- (4) pomoc dla ochrony środowiska (art. 3 pkt. 12 i art. 4 pkt. 4) i
- (5) pomoc w celu budowy urządzeń infrastruktury technicznej (art. 3 pkt. 6).

Zatem przy ocenie zgodności pomocy publicznej określonej w projekcie ustawy z prawem Unii Europejskiej, zastosowanie znajdują regulacje dotyczące pomocy regionalnej i horyzontalnej.

- VII. Najnowsze wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej (Dz. Urz. WE Nr C 74, 10.03.98) zawierają liczne kryteria, które powinny spełniać regiony korzystające z pomocy, jak również warunki dotyczące samej pomocy – jej wysokości, górnych granic, stopnia nasilenia itd.

Wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej dotyczą pomocy przeznaczonej dla konkretnych regionów i mającej na celu ich rozwój. Pomoc regionalna ma na celu wspieranie rozwoju słabych ekonomicznie regionów poprzez wspomaganie inwestycji i tworzenie trwałych miejsc pracy. W celu zagwarantowania rozwoju i zredukowania potencjalnych efektów negatywnych alokacji środków finansowych konieczne jest uzależnienie pomocy regionalnej od realizacji inwestycji i utworzenia nowych miejsc pracy. Komisja Europejska uznaje, iż pomoc regionalna może spełniać przypisaną jej rolę i w ten sposób uzasadnić wynikające z niej zakłócenia konkurencji, pod warunkiem, iż pomoc ta spełnia określone kryteria. Najważniejszym z tych kryteriów jest wyjątkowość zastosowanego instrumentu pomocowego zgodnego z przepisami art. 87 TWE. W rzeczywistości pomoc taka może mieć miejsce tylko wówczas, gdy jest wydatkowana oszczędnie i pozostaje skierowana tylko i wyłącznie do najslabiej rozwiniętych regionów. Jeśli pomoc ta stałaby się pomocą powszechną, straciłaby swój stymulujący charakter, a tym samym jej ekonomiczne oddziaływanie zostałoby zaprzepaszczone. Zakłócałaby wówczas zwykłe stosunki rynkowe i powodowała zredukowanie wydajności całej gospodarki.

Wspólnotowe Wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej znajdują zastosowanie do pomocy w każdym sektorze z wyjątkiem wytwarzania, przetwórstwa i sprzedaży niektórych produktów rolnych, rybołówstwa i przemysłu węglowego.

Podkreślenia wymaga fakt, że wyjątek od zasady niezgodności pomocy państwa z art. 87 TWE będzie miał miejsce tylko wtedy, gdy zagwarantowana zostanie równowaga między zakłóceniami konkurencji a rozwojem słabych ekonomicznie regionów. Dotacja indywidualna dla firmy lub też pomoc przyznana jednemu rodzajowi działalności gospodarczej może mieć znaczny wpływ na konkurencję, a ich znaczenie dla rozwoju regionalnego może okazać się zbyt ograniczone. Tego typu pomoc dotyczy najczęściej konkretnej polityki wobec sektora

przemysłowego i nie posiada cech pomocy regionalnej. Pomoc ta powinna pozostać neutralna w zakresie alokacji zasobów produkcyjnych w różnych sektorach gospodarki i typach działalności gospodarczej. W związku z powyższym odstępstwo od generalnej zasady, wedle której pomoc państwowa pozostaje niedozwolona, możliwe będzie tylko w sytuacji, gdy pomoc ta jest pomocą wielosektorową i może być otrzymana przez wszystkie przedsiębiorstwa działające w danych sektorach. —

Jeśli chodzi o zdefiniowanie wyjątku od sformułowanej wyżej generalnej zasady to Trybunał Sprawiedliwości podkreślał (sprawa 248/84 Niemcy p. Komisji, 1987 ECR 4013), iż użycie słów „wyjątkowo” i „nadzwyczajnie” w art. 87 ust. 3 pkt a TWE wskazuje, iż tylko obszary gdzie sytuacja gospodarcza jest bardzo niekorzystna w stosunku do sytuacji w całej Wspólnocie mogą zostać zakwalifikowane jako regiony, którym może być udzielona pomoc państwa. Jednym z kryteriów jest wysokość produktu krajowego brutto (średnia za ostatnie 3 lata), która nie powinna przekraczać 75% średniej we Wspólnocie. W stosunku do Polski należy się spodziewać redefinicji wskaźnika procentowego tego kryterium.

Celem pomocy regionalnej powinno być tworzenie miejsc pracy powiązane z inwestycjami. W celu zapewnienia realizacji wspomaganej inwestycji podmiot otrzymujący pomoc winien finansować ją w co najmniej 25%. Forma pomocy może być różnorodna: zastrzyk finansowy (grant, dotacja), nisko oprocentowany kredyt, rabat w oprocentowaniu, gwarancja rządowa, zakup udziałów Skarbu Państwa na preferencyjnych zasadach, zwolnienia podatkowe, zwolnienia z opłat na ubezpieczenie społeczne, etc. Uregulowania dotyczące pomocy państwa powinny ponadto przewidywać, iż wniosek o jej udzielenie powinien być złożony przed rozpoczęciem prac nad projektami dotyczącymi tej pomocy.

Omawiana forma pomocy może być także przeznaczana na inwestycje początkowe odnoszące się do tworzenia nowych podmiotów gospodarczych lub rozszerzenia ich dotychczasowej działalności poprzez zasadniczą zmianę produktu lub metody produkcji. Wydatki w ramach takiej pomocy obejmować mogą zakup gruntów, budynków, maszyn, ale także dobra niematerialne (np.: patenty, know-how). Dobra takie podlegają pewnym kryteriom gwarantującym, że pozostaną powiązane z regionem, który otrzymał pomoc i nie będą przekazane innemu regionowi, nie kwalifikującemu się do otrzymania pomocy. W związku z powyższym dobra niematerialne muszą spełniać następujące kryteria:

- powinny być wykorzystane tylko przez przedsiębiorcę otrzymującego pomoc

regionalną.

- muszą podlegać amortyzacji,

- powinny zostać zakupione od osób trzecich na warunkach rynkowych,

- powinny stanowić majątek przedsiębiorstwa i pozostać w nim przez okres co najmniej 5 lat.

VIII Wytyczne przewidują też specjalne ułatwienia dla małych i średnich przedsiębiorstw (z wyjątkiem firm transportowych). Pomoc na inwestycje początkowe uzależniona jest od utrzymania tych inwestycji przez okres minimum 5 lat. Inwestycje muszą być także związane z tworzeniem nowych miejsc pracy. Sformułowanie „tworzenie nowych miejsc pracy” powinno być precyzyjnie zdefiniowane. Oznacza ono przyrost netto ilości miejsc pracy w konkretnym przedsiębiorstwie w porównaniu ze średnią na przestrzeni pewnego okresu czasu. Miejsca pracy utracone w ciągu tego okresu powinny zatem zostać odjęte od liczby nowych miejsc pracy. Pomoc taka musi być dostosowana do rodzaju i intensywności problemów regionalnych, które ma rozwiązać. Wysokość pomocy nie może przekroczyć 50% kosztu wynagrodzenia zatrudnionego, wyliczanego za okres 2 lat. Pomoc mająca na celu tworzenie miejsc pracy uzależniona jest od utrzymania osiągniętego poziomu zatrudnienia przez okres 5 lat.

Pomoc regionalna mająca na celu zredukowanie bieżących wydatków przedsiębiorstwa (pomoc operacyjna) jest co do zasady zabroniona. Wyjątkowo może być jednak dopuszczalna, jeżeli przyczynia się do rozwoju regionalnego a jej poziom jest proporcjonalny w stosunku do trudności, które ma rozwiązać.

W art. 4 pkt 2 i pkt 3 projektu ustawy przewidziana jest pomoc państwa dotycząca inwestycji na obszarach wsparcia, której kryteria zostały sprecyzowane w art. 13 w zw. z art. 12 ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców. Dotyczy to tych obszarów, w których PKB na jednego mieszkańca jest niższy niż 75 % średniego poziomu PKB we Wspólnocie Europejskiej. Obszary tu wymienione odpowiadają więc tym z art. 87 ust. 3 lit a, a nie art. 87 ust. 3 lit c TWE. Kryteria wymienione w art. 13 ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców są w pełni zgodne z kryteriami, od których spełnienia Komisja uzależnia dopuszczalność pomocy regionalnej. Zgodnie z powyższym należy przyjąć, że spełnienie tych warunków przez pomoc państwową udzieloną na podst. art. 4 pkt. 2 i/lub pkt 3 projektu ustawy w zw. z art. 13 ustawy o

warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców), jak też systemu określania wysokości pomocy na podst. art. 22 ust. 4 i 5 ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców są w pełni zgodne z powyższymi aktami. Nie budzi również zastrzeżeń określenie w art. 6 ust. 1 lit c projektu ustawy maksymalnej górnej granicy dotacji na szkolenia. Pomijając kwestię dublowania instrumentów prawnych art. 22 ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców i art. 5 ust. 1 lit c projektu ustawy są zgodne z prawem wspólnotowym.

- XI Do pomocy państwa wspierającej inwestycje w dziedzinie ochrony środowiska Komisja generalnie ustosunkowuje się pozytywnie. Najnowsze wytyczne wspólnotowe w zakresie pomocy publicznej na cele związane z ochroną środowiska z 3 lutego 2001 roku (Dz. Urz. WE C 037, 03.2.2001) regulują instytucje pomocy publicznej dla przedsiębiorstw, dopuszczając pomoc o charakterze inwestycyjnym, operacyjnym oraz o charakterze doradztwa. W zakresie pomocy inwestycyjnej, dopuszczona może być też pomoc w celu dostosowania małych i średnich przedsiębiorstw do nowych standardów wspólnotowych w zakresie ochrony środowiska, wynikających z nowo przyjmowanych aktów prawnych Wspólnoty. Przez okres 3 lat od przyjęcia nowych standardów przez Wspólnotę, dopuszczalna będzie pomoc dla małych i średnich przedsiębiorstw, mająca na celu dostosowanie ich do ww. standardów. Wysokość dopuszczalnej pomocy została określona na poziomie 15% dodatkowych kosztów inwestycji. Będzie również dopuszczona pomoc publiczna na inwestycje służące polepszeniu standardów wspólnotowych w zakresie ochrony środowiska. Pomoc publiczna na powyższy cel będzie dopuszczona, jeżeli jej wysokość nie przekroczy poziomu 30% dodatkowych kosztów inwestycji. Te same zasady mają zastosowanie w przypadku, gdy brak jest w danym zakresie standardów wspólnotowych oraz gdy standardy państw członkowskich są wyższe, niż standardy wspólnotowe i pomoc powyższa ma na celu dostosowanie firm do standardów podwyższonych. Jeżeli inwestycje w zakresie ochrony środowiska są dokonywane przez małe i średnie przedsiębiorstwa, dopuszczalna będzie pomoc publiczna wynosząca maksimum 40% dodatkowych kosztów inwestycji. Pomoc państwa dotyczy także inwestowania w energię, o ile inwestycje te mają charakter: energooszczędności, promocji odnawialnych źródeł energii oraz inwestycji w łączną produkcję energii i ciepła. Dopuszczalna pomoc może pokryć tutaj do 40% dodatkowych kosztów inwestycji, zaś

w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw do 50% ww. kosztów. Możliwa jest również dodatkowa, 10% pomoc w przypadku instalacji wykorzystujących źródła odnawialne dla całej wspólnoty lokalnej, takiej jak np.: wyspy, czy strefy zamieszkania. Pomoc państwa na te cele może dochodzić do 100% dodatkowych kosztów inwestycji, jeżeli zostanie wykazana taka konieczność.

W przypadku pomocy skutkującej oszczędnością energii, względnie mającej na celu wspieranie energii odnawialnej, wymagana jest istotna korzyść dla środowiska naturalnego. Zgodnie z art. 4 pkt. 4 w zw. z art. 3 pkt. 12 projektu ustawy pomocą objęte zostaną inwestycje mające na celu wprowadzanie proekologicznych technologii zwiększających udział energii odnawialnej oraz technologii energooszczędnych. Cele te są zgodne z kryteriami wymaganymi przez Komisję.

- XII. Biorąc pod uwagę pomoc publiczną przeznaczoną na wsparcie prac badawczo rozwojowych nad innowacjami technologicznymi Komisja ocenia tego rodzaju pomoc pozytywnie (Zasady ramowe stosowane przez Wspólnotę wobec pomocy publicznej na rzecz badań i rozwoju -Dz. Urz. WE C Nr 45 z 17. 2. 1996). Zgodnie z postanowieniami Wspólnoty celem prac badawczo - rozwojowych jest realizacja programów badawczych, związanych z postępowaniem technicznym, promowanie współpracy z i pomiędzy firmami, ośrodkami badawczymi i uniwersytetami, promocja współpracy w dziedzinie badań, postępu technicznego i programów pokazowych pomiędzy Wspólnotą a krajami trzecimi oraz organizacjami międzynarodowymi, upowszechnianie i optymalizacja wyników programów badawczych, pokazowych i w zakresie postępu technicznego we Wspólnocie, symulacja szkolenia i mobilności pracowników badawczych we Wspólnocie. Należy jednak zaznaczyć, że pomoc przeznaczona na badania i rozwój musi być zgodna z regulami Wspólnego Rynku na mocy jednego z wyłączeń przewidzianych w artykule 87 pkt. 3 ust. b i c TWE, jeśli spełnia warunki określone w artykule 87 pkt. 1 TWE, w wyniku czego musi być zbadana przez Komisję. Zgodnie z postanowieniami ramowymi zasad dotyczących artykułu 87 pkt. 3 ust. b wspólny interes europejski musi zostać wykazany w sensie praktycznym (np.: należy wykazać, iż projekt stanowi znaczący postęp w porównaniu do innych przedsięwzięć badawczo rozwojowych Wspólnoty lub umożliwia znaczny postęp prowadzący do osiągnięcia szczególnych celów)

XIII. Jeśli chodzi o pomoc skierowaną na budowę urządzeń, infrastruktury technicznej oraz wspieranie rozwoju należy stwierdzić, iż Komisja dopuszcza tego rodzaju pomoc jeżeli:

-zagwarantowane jest, że pomoc wpłynie pozytywnie na restrukturyzację na obszarach gospodarki bądź gałęzi przemysłu. Pomoc państwa jest jednak niedopuszczalna, gdy dalszy rozwój możliwy jest również bez interwencji państwa (ETS 730/79, Philip Morris/Komisja, 2671/2691 Kom. Nr. 92/389/EWG z 25. 7. 1990r. Dz. Urz. 1992r. L 202/47, 51), pomoc służy zachowaniu istniejącego stanu rzeczy, stanowi inwestycje zastępczą, bądź stanowi inwestycje, która mogłaby być przeprowadzona bez wsparcia państwa, co wynika z założenia, że przedsiębiorcy sami są zainteresowani stosowaniem takich technologii, które obniżają koszty produkcji (Dz. Urz. 87 L 77/43, 45; Decyzja Komisji Nr. 87/194/EWG z 12. 11. 1986);

-istnieje związek ze wspieraniem regionu z art. 87 ust. 3 a bądź art. 87 ust. 3 pkt c (pomoc regionalna);

-inwestycja musi trwać przynajmniej 5 lat.

Pomoc państwa w celu wspierania rozwoju została uregulowana w art. 4 ust. 1 projektu ustawy, a definicję nowej inwestycji zawarto w art. 3 pkt. 4 w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców. Zgodnie z Art. 8 ust. 2 ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców nowe inwestycje oznaczają inwestycje w środki trwałe (pkt. 10), bądź w wartości niematerialne (pkt. 2) związane z tworzeniem, rozbudową, zakupem przedsiębiorstwa, względem zasadniczych zmian produkcji. Dokonując analizy tego artykułu powstają pewne wątpliwości, gdyż nie przewiduje on udzielenia pomocy dla nowych inwestycji w związku z pomocą regionalną.

Jednakże zgodnie z Art. 63 ust. 4 pkt a) Układu Europejskiego przez okres pięciu lat od wejścia w życie Układu, tj. do 1 marca 1997 r., Polska była traktowana jako obszar identyczny z obszarami Wspólnoty, o których mowa w art. 87 ust. 3 pkt a) TWE, co pozwalało na uznanie za zgodną z Układem Europejskim pomocy publicznej związanej z programami zwalczania bezrobocia oraz nowymi inwestycjami.

Przedłużający się brak decyzji o uznaniu Polski za obszar identyczny z obszarami Wspólnoty, o których mowa w art. 87 ust. 3 pkt (a) przyczynia się do powstania wątpliwości czy ten przepis ma zastosowanie do pomocy publicznej w Polsce.

Wyjaśnienia jakie zostały przedstawione przez przedstawicieli Ministerstwa Gospodarki pozwolą uznać, iż art. 4 ust. 1 oraz art. 3 pkt. 4 projektu ustawy w związku z brzmieniem

art. 8 ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców nie narusza on prawa wspólnotowego.

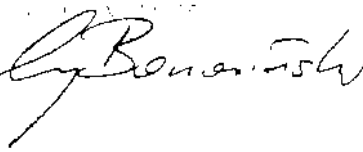
XIV. W Stanowisku Negocjacyjnym Polski w obszarze „Polityka konkurencji” strona polska zadeklarowała, że zagadnienia pomocy publicznej w prawie polskim docelowo regulować mają dwie uzupełniające się wzajemnie ustawy. Pierwszą z nich jest ustawa o finansach publicznych uchwalona przez Sejm RP 26 listopada 1998 r. Drugim aktem prawnym ma być ustawa regulująca warunki dopuszczalności i nadzorowanie pomocy publicznej dla przedsiębiorców. Ustawa ta ma doprowadzić do zbliżenia prawa polskiego w tej dziedzinie do reguł pomocy publicznej we Wspólnocie. Ustawa ta zawiera ogólny zakaz udzielania pomocy przy jednoczesnym dopuszczeniu wyjątków zgodnych z uregulowaniami Traktatu Rzymskiego oraz prawa wtórnego w tym zakresie.

XV. W konkluzji stwierdzam, że projekt ustawy o wspieraniu inwestycji przewiduje warunki uzyskania przez przedsiębiorcę pomocy publicznej na podstawie kryteriów, które nie naruszają prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem.

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Janusz Steinhoff
Wicepremier Rady Ministrów
Minister Gospodarki

z ym.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI
z dnia**

**w sprawie określenia wzoru wniosków
o udzielenie wsparcia finansowego nowej inwestycji
oraz trybu ich składania i rozpatrywania**

Na podst. art. 8 ust. 3, art. 9 ust. 3 oraz art. 10 ust. 2 ustawy z dnia ... o finansowym wspieraniu inwestycji (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje :

§ 1.

Rozporządzenie określa :

- 1) wzór wniosku o udzielenie finansowego wsparcia inwestycji dla przedsiębiorcy,
- 2) wzór wniosku o udzielenie finansowego wsparcia inwestycji dla gminy na tworzenie i poprawę infrastruktury technicznej,
- 3) tryb składania i rozpatrywania wniosków, o których mowa w pkt.1 i 2.

§ 2.

1. Wzór wniosku, o którym mowa w § 1 pkt. 1, stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.
2. Wzór wniosku, o którym mowa w § 1 pkt. 2, stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 3

1. Przedsiębiorca lub gmina składają wnioski wraz z wymaganymi załącznikami w terminach określonych w art. 10 ust. 1 ustawy o finansowym wspieraniu inwestycji.
2. Osoba upoważniona do przyjęcia wniosku potwierdza pieczęcią datę przyjęcia wniosku wraz z wymaganymi dokumentami.
3. Wniosek powinien być wypełniony maszynowo i podpisany przez osoby upoważnione do reprezentowania przedsiębiorcy lub gminy.

§ 4

1. Wnioski o wsparcie finansowe nowej inwestycji złożone do 31 marca danego roku kalendarzowego są rozpatrywane przez ministra właściwego do spraw gospodarki do dnia 30 czerwca danego roku.
2. Wnioski o wsparcie finansowe nowej inwestycji złożone do 31 października danego roku kalendarzowego są rozpatrywane przez ministra właściwego do spraw gospodarki do dnia 31 grudnia danego roku.

§ 5

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Niniejszy projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki, zwany dalej „rozporządzeniem”, jest wykonaniem delegacji art. 8, art. 9 i art. 10 ustawy z dnia ... o finansowym wspieraniu inwestycji (Dz. U. nr ..., poz. ...), zwanej dalej „ustawą”.

Ustawa wprowadza nowe formy finansowego wspierania inwestycji, zgodne z ustawą o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców oraz innymi aktami prawnymi. Celem tego rozporządzenia jest określenie wzoru wniosków, jakie przedsiębiorca lub gmina, ubiegający się o wsparcie finansowe nowej inwestycji, będą składać do ministra właściwego do spraw gospodarki. Ponadto rozporządzenie określa tryb składania i rozpatrywania wniosków.

Rozporządzenie ustala, że wniosek przedsiębiorcy, ubiegającego się o wsparcie finansowe inwestycji, powinien zawierać informacje o przedsiębiorcy (jego nazwę, siedzibę, NIP oraz sektor, w którym prowadzi on działalność) oraz o projekcie inwestycyjnym (opis projektu, lokalizacja inwestycji, wielkość zainwestowanych funduszy, wielkość zatrudnienia, harmonogram realizacji projektu inwestycyjnego, planowana efektywność ekonomiczna). Wniosek gminy zawierać będzie natomiast informacje o gminie (nazwa i siedziba gminy, NIP gminy), o przedsiębiorcy, na potrzeby którego przygotowywana jest infrastruktura (nazwa, siedziba i NIP przedsiębiorcy) oraz o zakresie prac, jakie gmina wykona w ramach tworzenia lub poprawy infrastruktury technicznej pod nową inwestycję (kosztorys, harmonogram prac).

Rozporządzenie określa ponadto tryb składania wniosków oraz ustala terminy, w jakich rozpatrywane będą dwa razy do roku wnioski o udzielenie wsparcia finansowego inwestycji. Załącznikami do rozporządzenia są wzory wniosków przedsiębiorcy i gminy o udzielenie wsparcia finansowego inwestycji.

Regulacje przyjęte w rozporządzeniu są zgodne z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej.

Wejście w życie przedmiotowej regulacji nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

Wypełnić pismem maszynowym

Minister Gospodarki Pl. Trzech Krzyży 3/5 00-507 Warszawa	FORMULARZ	Data wpływu Numer ewidencji..... Wniosek przyjął Wniosek przekazano do
---	-----------	---

Wypełnia wnioskodawca

WNIOSEK

o udzielenie wsparcia finansowego przedsiębiorcy

1. Nazwa przedsiębiorcy.....
2. Numer identyfikacji podatkowej NIP.....
3. Rodzaj prowadzonej działalności.....
4. Nazwa sektora wg PKD.....
5. REGON (pełny).....
6. Siedziba wnioskodawcy: ulica.....
kod pocztowy..... miejscowość.....
telefon..... telefaks..... e-mail.....
7. Skrócony opis projektu inwestycyjnego.....
.....
.....
.....
8. Lokalizacja inwestycji: gmina powiat
województwo.....
9. Przewidywana wielkość zainwestowanych funduszy.....
10. Przewidywana docelowa liczba zatrudnionych osób.....
11. Wymagane kwalifikacje pracowników.....
.....
.....

12. Skrócony harmonogram realizacji inwestycji.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

13. Planowana efektywność ekonomiczna inwestycji

.....
.....
.....
.....

14. Numer konta bankowego, na które ma zostać dokonana wypłata wsparcia finansowego.....

.....

15. Wnioskowany termin wypłaty wsparcia finansowego

16. Nazwisko osoby, która mogłaby udzielić dodatkowych informacji.....

tel., telefaks.....

.....

(data wystawienia wniosku)

.....

(podpis i pieczęć osoby upoważnionej
oraz pieczęć firmowa)

UWAGA: Uprzedza się o odpowiedzialności karnej z art. 233 § 1 oraz art. 270 § 1 Kodeksu karnego, a także art. 85 Kodeksu karnego skarbowego.

Wypełnić pismem maszynowym

Minister Gospodarki Pl. Trzech Krzyży 3/5 00-507 Warszawa	FORMULARZ	Data wpływu Numer ewidencji..... Wniosek przyjął Wniosek przekazano do
---	-----------	---

Wypełnia wnioskodawca

W N I O S E K

o udzielenie wsparcia finansowego gminie na tworzenie i poprawę infrastruktury technicznej

1. Nazwa gminy.....
2. Numer identyfikacji podatkowej NIP.....
3. Siedziba gminy.....
 ulica.....
 kod pocztowy..... miejscowość.....
 telefon..... telefaks..... e-mail.....
4. Nazwa i siedziba przedsiębiorcy, na potrzeby którego gmina przygotowuje infrastrukturę techniczną pod nową inwestycję
-
-
5. Numer NIP przedsiębiorcy, na potrzeby którego gmina przygotowuje infrastrukturę techniczną pod nową inwestycję
-
-
6. Skrócony opis zakresu działań związanych z budową infrastruktury.....
-
-
7. Skrócony kosztorys przygotowania infrastruktury
-
-
-
-

8. Skrócony harmonogram realizacji inwestycji.....

.....
.....
.....
.....

9. Wnioskowana wysokość wsparcia.....

10. Numer konta bankowego, na które ma zostać dokonana wypłata wsparcia finansowego.....

.....

11. Wnioskowany termin wypłaty wsparcia finansowego

12. Nazwisko osoby, która mogłaby udzielić dodatkowych informacji.....

tel., telefaks.....

.....

(data wystawienia wniosku)

.....

(podpis i pieczęć osoby upoważnionej
oraz pieczęć firmowa)

UWAGA: Uprzedza się o odpowiedzialności karnej z art. 233 § 1 oraz art. 270 § 1 Kodeksu karnego, a także art. 85 Kodeksu karnego skarbowego.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI
z dnia**

**w sprawie kryteriów i trybu
udzielania wsparcia finansowego nowej inwestycji**

Na podst. art. 13 ust. 2 i 3 ustawy z dnia ... o finansowym wspieraniu inwestycji (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

**Rozdział 1
Przepisy ogólne**

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) kryteria oraz wagi kryteriów udzielania przedsiębiorcom i gminom wsparcia finansowego nowej inwestycji,
- 2) tryb przekazywania wsparcia finansowego nowej inwestycji.

**Rozdział 2
Kryteria udzielania wsparcia finansowego**

§ 2.

1. Dla inwestycji o wartości nie mniejszej niż 10 000 000 euro (art. 3 pkt 1 ustawy) ustala się następujące kryteria (uszeregowane według wagi):

- 1) wielkość zainwestowanych środków – maksymalnie 40%,
- 2) lokalizacja nowej inwestycji (preferowane będą inwestycje lokowane w obszarach wsparcia, określonych w art. 2 pkt 8 ustawy) – maksymalnie 20%,
- 3) zgodność z programem rozwoju gospodarczego kraju,
- 4) docelowa wielkość zatrudnienia i wpływ na lokalny rynek pracy – maksymalnie 15%,
- 5) wpływ na aktywizację gospodarczą regionu – maksymalnie 10% ,
- 6) przewidywana efektywność ekonomiczna – maksymalnie 10%,
- 7) nowoczesność zastosowanych rozwiązań, ocenianych poziomem technologii wytwarzanych wyrobów i usług – maksymalnie 5%.

2. Dla inwestycji o wartości nie mniejszej niż 500 000 euro, dotyczącej rozbudowy lub modernizacji istniejącego przedsiębiorstwa i wiążącej się z utrzymaniem co najmniej 100 miejsc pracy lub 50 miejsc pracy w przypadku inwestycji w jednym z obszarów wsparcia (art. 3 pkt 2 ustawy) ustala się następujące kryteria (uszeregowane według wagi):

- 1) wpływ na lokalny rynek pracy, w tym na zmianę profilu zawodowego regionu – maksymalnie 35%,
- 2) lokalizacja w jednym z obszarów wsparcia (określonych w art. 2 pkt 8 ustawy) – maksymalnie 20%,
- 3) zgodność z programem rozwoju gospodarczego kraju,
- 4) przewidywana efektywność ekonomiczna – maksymalnie 15%,
- 5) wielkość zainwestowanych środków – maksymalnie 10%,
- 6) nowoczesność rozwiązań, ocenianych poziomem technologii wytwarzanych wyrobów i usług – maksymalnie 10%,
- 7) wpływ na poprawę stanu środowiska – maksymalnie 10%.

3. Dla inwestycji tworzących co najmniej 20 nowych miejsc pracy (art. 3 pkt 3 ustawy) ustala się następujące kryteria (uszeregowane według wagi):

- 1) wielkość zatrudnienia i wpływ na lokalny rynek pracy – maksymalnie 40%,
- 2) lokalizacja w jednym z obszarów wsparcia (określonych w art. 2 pkt 8 ustawy) – maksymalnie 30%,
- 3) zgodność z programem rozwoju gospodarczego kraju,
- 4) wielkość zainwestowanych środków – maksymalnie 15%,
- 5) nowoczesność rozwiązań, ocenianych poziomem technologii wytwarzanych wyrobów i usług – maksymalnie 10%,
- 6) przewidywana efektywność ekonomiczna – maksymalnie 5%.

4. Dla inwestycji dotyczącej innowacji technologicznej (art. 3 pkt 4 ustawy) ustala się następujące kryteria (uszeregowane według wagi):

- 1) wielkość zainwestowanych środków – maksymalnie 30%,
- 2) współpraca z krajowymi jednostkami badawczo-rozwojowymi – maksymalnie 25%,
- 3) wpływ na rozwój nowoczesnych gałęzi gospodarki krajowej – maksymalnie 20%,
- 4) zgodność z programem rozwoju gospodarczego kraju,
- 5) wpływ na zmianę profilu zawodowego regionu – maksymalnie 15%,
- 6) przewidywana efektywność ekonomiczna – maksymalnie 10%.

5. Dla inwestycji wpływającej na poprawę stanu środowiska (art. 3 pkt 5 ustawy) ustala się następujące kryteria (uszeregowane według wagi):

- 1) lokalizacja inwestycji – maksymalnie 40%, w tym:
 - a) na nie użytkowanych terenach przemysłowych – maksymalnie 20%,
 - b) w obszarach szczególnej ochrony środowiska (określonych w art. 3a, ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska) – maksymalnie 10%,
 - c) w jednym z obszarów wsparcia (określonych w art. 2 pkt 8 ustawy) – maksymalnie 10%,
- 2) znaczący wpływ na poprawę stanu środowiska naturalnego w regionie – maksymalnie 30%,
- 3) zgodność z programem rozwoju gospodarczego kraju,
- 4) wielkość zainwestowanych środków – maksymalnie 15%,
- 5) przewidywana efektywność ekonomiczna – maksymalnie 15%.

§ 3

Dla inwestycji gmin tworzących lub poprawiających infrastrukturę techniczną, zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy ustala się następujące kryteria (uszeregowane według wagi):

- 1) lokalizacja w jednym z obszarów wsparcia (określonych w art. 2 pkt 8 ustawy) – maksymalnie 40%,
- 2) stosunek środków własnych gminy, przeznaczonych na tworzenie i poprawę infrastruktury technicznej pod nową inwestycję konkretnego przedsiębiorcy do wielkości wnioskowanego wsparcia finansowego – maksymalnie 30%,
- 3) wpływ na środowisko – maksymalnie 20%.
- 4) zgodność z programem rozwoju gospodarczego kraju

Rozdział 3

Tryb przekazywania wsparcia finansowego nowej inwestycji

§ 4

1. Minister właściwy do spraw gospodarki uruchamia środki budżetu państwa przewidziane na wsparcie finansowe inwestycji zgodnie z art. 29 ust. 4 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz.U. 1998, Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778, Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041, Nr 119, poz. 1251 i Nr 122, poz. 1315, oraz z 2001 r. Nr 45 poz. 497, Nr 46 poz. 499, Nr 88 poz. 961, Nr 100 poz. 1082, Nr 102 poz. 1116, Nr 125 poz. 1368) i przekazuje je na konto bankowe wskazane przez przedsiębiorcę i/lub gminę.

2. Środki przeznaczone na wsparcie przekazywane są na konto przedsiębiorcy i/lub gminy w ciągu 30 dni od daty udokumentowania przez przedsiębiorcę i/lub gminę zrealizowania zobowiązań zawartych w umowie w sprawie udzielenia wsparcia finansowego inwestycji, pod warunkiem, że środki te są w dyspozycji ministra właściwego do spraw gospodarki.

3. W przypadku braku środków w dyspozycji ministra właściwego do spraw gospodarki w przewidzianym w ust. 2 terminie jest on zobowiązany do ich przekazania niezwłocznie po ich wpłynięciu na konto Ministerstwa Gospodarki.

4. Beneficjent wsparcia jest zobowiązany do pisemnego potwierdzenia otrzymania środków finansowych na wsparcie inwestycji.

Rozdział 4

Przepisy końcowe.

§ 5

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Niniejszy projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki, zwany dalej „rozporządzeniem”, jest wykonaniem delegacji art. 13 ust. 2 i 3 ustawy z dnia ... o finansowym wspieraniu inwestycji (Dz. U. nr ..., poz. ...), zwanej dalej „ustawą”.

Ustawa wprowadza nowe formy finansowego wspierania nowych inwestycji, zgodnie z ustawą o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców oraz innymi aktami prawnymi. Celem tego rozporządzenia jest określenie szczegółowych kryteriów i trybu przekazywania wsparcia przedsiębiorcom, którzy zrealizowali nowe inwestycje, zgodnie z warunkami ustawy.

Kryteria udzielania wsparcia finansowego inwestycji obejmują takie elementy, jak lokalizacja nowej inwestycji, wielkość zainwestowanych środków oraz wielkość zatrudnienia. Ponadto brane będą pod uwagę: przewidywana efektywność ekonomiczna inwestycji, jej wpływ na środowisko, wpływ na aktywizację gospodarczą regionu oraz nowoczesność zastosowanych rozwiązań.

Ustawa o finansowym wspieraniu inwestycji przewiduje 5 odrębnych rodzajów inwestycji, które mogą otrzymać wsparcie finansowe:

- inwestycje o wartości nie mniejszej niż 10 mln EURO,
- inwestycje o wartości nie mniejszej niż 0,5 mln EURO, polegające na rozbudowie lub modernizacji istniejącego przedsiębiorstwa i wiążące się z utrzymaniem co najmniej 100 miejsc pracy (lub 50 w obszarach wsparcia),
- inwestycje polegające na utworzeniu co najmniej 20 miejsc pracy,
- inwestycje dotyczące innowacji technologicznych,
- inwestycje wpływające na poprawę stanu środowiska.

Wymienione rodzaje inwestycji są nieporównywalne między sobą. Dlatego też rozporządzenie ustala dla każdego z rodzajów inwestycji odrębne kryteria i ich wagi, tak, aby ocenie podlegały inwestycje o podobnych parametrach – np. inwestycje o dużej wartości czy inwestycje dotyczące innowacji technologicznych.

Ponadto rozporządzenie określa tryb przekazywania wsparcia finansowego nowej inwestycji, precyzując sposób uruchamiania środków, zgodny z ustawą z dnia 26 listopada 1998 roku o finansach publicznych oraz terminy ich przekazywania beneficjentom ustawy.

Regulacje przyjęte w rozporządzeniu są zgodne z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej.

Wejście w życie przedmiotowej regulacji nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.